

Χρωματισμένος ήλιος.

Εἰς τὸν ἀπλοῦν διθαλμὸν δῖοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἀστέρες φαίνονται διτὶ ἔχουσι σχεδὸν τὸ αὐτὸν φῶς καὶ διτὶ εἶναι ἀπλοῖ. Διὰ τοῦ τηλεσκοπείου δύμας τινὲς τῶν φαινομένων ἀπλῶν ἀστέρων εἶναι διπλοῖ, φαίνονται δὲ ἀπλοὶ ἔνεκα τῆς μεγάλης ἀπὸ δημᾶς ἀποστάσεώς των.

Τὸ περίεργον δὲ εἶναι διτὶ οἱ δύο οὗτοι ἀστέρες ηλίοι, διότι πᾶς ἀστὴρ εἶναι ηλίος, διαφέρουσι καὶ κατὰ τὸ χρῶμα, ἀμφότεροι δὲ κινοῦνται πέριξ κοινοῦ τινος κέντρου, δηλ. ἀλλού τινὸς οὐρανίου σώματος.

Τὰ χρώματα τῶν διπλῶν τούτων ἀστέρων εἶναι κίτρινον ἢ πορφυρόν, κυανοῦν ἢ λευκὸν ὡς τὸ τοῦ ίδιοῦ μας ηλίου. Ἐάν δὲ ὑποθέσωμεν, ὡς εἶναι βέβαιον,

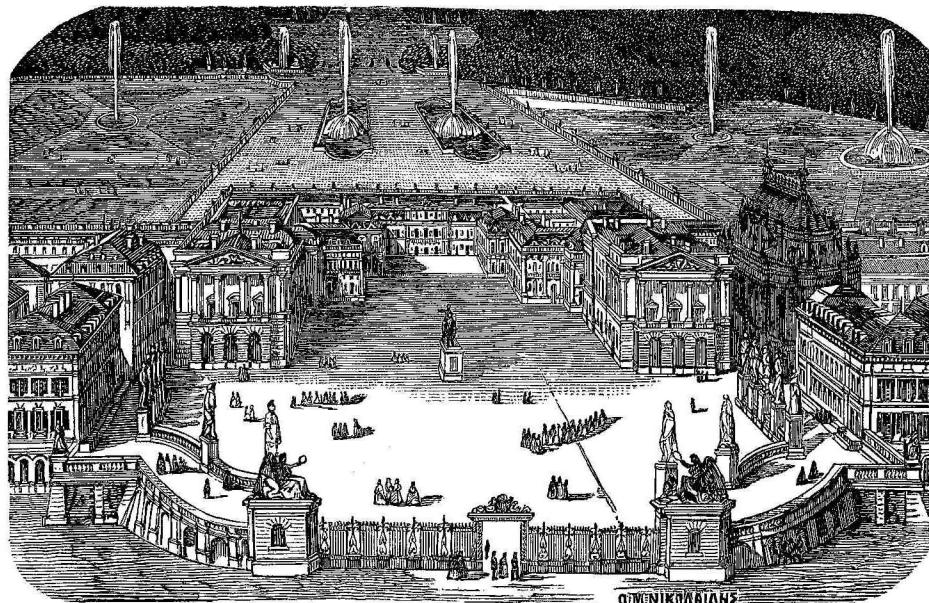
γινονται διτέρων ηλίων φωτίζονται διὰ χρωματισμένου φωτὸς, ἀλλὰ καὶ αἱ νύστες των!

«Πόσον θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας!»

Τὰ ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλίων.

Αἱ Βερσαλλίαι εἶναι πόλις τῆς Γαλλίας περὶ τὰ ἐνδεκα μῆλα ἀπὸ τῶν Παρισίων ἀπέχουσα· κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17ου αἰῶνος μ. Χ. ἦτο μικρὸν πολίγονον, διοπού οἱ βασιλεῖς τῆς Γαλλίας συγχάκις μετέβαινον πρὸς κυνηγεσίαν.

Λουδοβίκος δ ΙΙ^ο. πρῶτος κατεσκεύασεν ἐκεῖ φρούριον πυργωτὸν, ὃ δὲ διαδοχός του Λουδοβίκος δ ΙΔ^ο.

Τὰ ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλίων.

ὅτι ἔκαστος τῶν ἀστέρων τούτων ἔχει πλανήτας, φαντασθῶμεν δὲ τὸν ἑαυτόν μας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἐνὸς τῶν πλανητῶν τούτων, ἡ ἔκειθεν θέα τῶν ἀνατελλόντων καὶ δυόντων δύο ἔκεινων ηλίων πρέπει νὰ ἥγαιναι λαμπρά.

Μόλις κρύπτεται ὑπὸ τὸν ὄριζοντα ὁ κίτρινος ηλίος λ. χ. καὶ ίδοι ἀναφαίνεται εἰς τὴν ἀνατολὴν ὁ πορφυρός, ἀπαντα δὲ τὰ ἀντικείμενα περιενδόνται μὲν χρῶμα πορφυροῦ· ἀφοῦ δὲ καὶ οὗτος φθάσῃ εἰς τὴν δύσιν, ἀνατέλλει ἐκ νέου ὁ κίτρινος ἢ ὁ κυανοῦς καὶ τὸ πᾶν λαμβάνει κιτρίνην ἢ κυανήν χροιάν. Ἐάν δὲ ὁ πλανῆτης ἔκεινος ἔχῃ σελήνας ὡς τὴν ἡμετέραν, ἔκαστη τῶν σεληγῶν θὰ ἀντανακλᾷ τὸ φῶς, τὸ δόποιον λαμβάνει ἐκ τοῦ ἐνὸς τῶν δύο ἔκεινων ηλίων, ὥστε δχι μόνον αἱ ἡμέραι τῶν κατοίκων τῶν πλανητῶν τῶν διπλῶν ἔκει-

τὸ μετεποίησεν ἐπὶ τὸ τεχνικώτερον ἀφαιρέσας καὶ προσθέσας διάφορα κτίρια, καὶ οὕτω θέσας τὰ θεμέλια τῶν περιφήμων ἀνακτόρων, τὰ δόποια κοσμοῦσι τὰς σημερινὰς Βερσαλλίας, αἵτινες ηὔησαν εἰς πόλιν περιέχουσαν 70 περίπου χιλιάδας ψυχῶν.

Μὲ τὰ ἀνάκτορα ταῦτα συνέχονται καὶ ἔκτεταμένοι κήποι, οἵτινες διεύ τὴν ὥραίαν διαρρύθμισιν αὐτῶν, τὴν ποικιλίαν τῶν δένδρων, φυτῶν καὶ ἀνθέων, καὶ διὰ τὴν πληθύν τῶν πιδάκων, ἀγγείων καὶ ἀγαλμάτων κατατάσσονται μεταξὺ τῶν πρώτων κήπων τοῦ κόσμου.

Μετὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον αἱ Βερσαλλίαι ἔχρησίμευσαν ὡς ἔδρα τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας. Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστά τὰ ἐν λόγῳ διάσημα ἀνάκτορα.